31999D0394

ODLUKA VIJEĆA

od 25. svibnja 1999.

o uvjetima za provođenje internih istraga u vezi sa sprečavanjem prijevara, korupcije i svih nezakonitih aktivnosti koje štete interesima Zajednice

(1999/394/EZ, Euratom)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 207. stavak 3.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 121. stavak 3.,

uzimajući u obzir Poslovnik Vijeća, a posebno njegov članak 21. stavak 2.,

(1) budući da Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. ([1]) i Uredba Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 od 25. svibnja 1999. ([2]) o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) propisuju da Ured pokreće i provodi administrativne istrage unutar institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih na temelju Ugovora o EZ-u ili Euratomu;

(2) budući da odgovornost Europskog ureda za borbu protiv prijevara kako je utvrđena od strane Komisije nadilazi zaštitu financijskih interesa i uključuje sve aktivnosti Ureda koje se odnose na potrebu zaštite interesa Zajednice od nepravilnosti koje mogu dovesti do upravnih ili kaznenih postupaka;

(3) budući da bi djelokrug borbe protiv prijevara trebalo proširiti, a njezinu učinkovitost poboljšati korištenjem postojećeg stručnog znanja u području administrativnih istraga;

(4) budući da bi stoga na temelju svoje administrativne autonomije sve institucije, tijela, uredi i agencije trebali povjeriti Uredu zadaću provedbe internih administrativnih istraga s ciljem rasvjetljavanja ozbiljnih situacija vezanih uz obavljanje profesionalnih dužnosti koje mogu predstavljati nepoštivanje obveza dužnosnika i službenika Zajednica kako je navedeno u članku 11., članku 12. stavcima 2. i 3., člancima 13., 14., 16. i članku 17. prvom stavku Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica (dalje u tekstu „Pravilnik o osoblju"), koje štete interesima tih Zajednica i koje bi mogle dovesti do stegovnih ili, u primjerenim slučajevima, kaznenih postupaka, ili teške povrede radne dužnosti, kako je navedeno u članku 22. Pravilnika o osoblju, ili propusta u ispunjavanju analognih obveza članova, voditelja ili članova osoblja institucija, tijela, ureda i agencija Zajednica koji ne podliježu Pravilnicima o osoblju ili neizvršavanje obveza propisanih pravom Zajednice za članove Vijeća i njegovih tijela u kontekstu profesionalnih obveza koje obavljaju u tom svojstvu;

([1]) SL L 136, 31.5.1999., str. 1.
([2]) SL L 136, 31.5.1999., str. 8.

(5) budući da bi takve istrage trebalo obavljati pod istim uvjetima u svim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Zajednice; budući da dodjela tih zadaća Uredu ne bi trebala utjecati na odgovornosti samih institucija, tijela, ureda ili agencija te ne bi smjela ni na koji način umanjiti pravnu zaštitu dotičnih osoba;

(6) budući da bi do izmjene Pravilnika o osoblju trebalo utvrditi konkretne mjere kojima će se odrediti kako članovi institucija i tijela, voditelji ureda i agencija te dužnosnici i službenici institucija, tijela, ureda i agencija trebaju surađivati radi neometanog obavljanja internih istraga;

(7) budući da se Uredbom (EZ) br. 1073/1999 i Uredbom (Euratom) br. 1074/1999 u članku 4. stavku 6. propisuje da svaka institucija, tijelo, ured i agencija trebaju usvojiti odluku koja sadržava pravila o dužnostima članova, voditelja, službenika i ostalih djelatnika u institucijama, tijelima, uredima i agencijama da surađuju i pružaju informacije djelatnicima Ureda, o postupcima koje trebaju poštivati djelatnici Ureda prilikom provođenja internih istraga i o jamčenju prava osoba koje su predmet internih istraga;

(8) budući da se Međuinstitucionalnim sporazumom od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europske zajednice o internim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevare (OLAF) [1] traži od institucija potpisnica te institucija, tijela, ureda i agencija koje pristupaju Sporazumu usvajanje interne odluke u skladu s modelom priloženim uz Sporazum i postupanje po tom modelu, osim kada je to odstupanje zbog njihovih potreba tehnički neophodno;

(9) budući da nema posebnih zahtjeva zbog kojih bi bilo tehnički neophodno odstupati od modela odluke u vezi s dužnosnicima i ostalim službenicima Glavnog tajništva Vijeća (dalje u tekstu „Glavno tajništvo”);

(10) budući da bi Vijeće trebalo prenijeti na Ured zadaću poduzimanja administrativnih ispitivanja u svrhu istraživanja ozbiljnih situacija koje mogu dovesti do neispunjenja obveza koje proizlaze iz prava Zajednice o osobama koje su članovi Vijeća i njegovih tijela; budući da međutim treba uzeti u obzir činjenicu da, za razliku od članova drugih institucija, članovi Vijeća i njegovih tijela obavljaju važne nacionalne funkcije i da u njihovom obavljanju još uvijek podliježu nacionalnom pravu, budući da stoga primjenu ove Odluke treba ograničiti na profesionalne aktivnosti takvih osoba poduzete u svojstvu članova institucije ili njezinih tijela;

(11) budući da Ured nema sudskih ovlasti te provodi samo administrativne istrage; budući da takve istrage treba provoditi u potpunosti u skladu s odredbama Ugovora o osnivanju Europskih zajednica, posebno Protokola o privilegijama i imunitetima, njihovih provedbenih propisa te Pravilnika o osoblju;

(12) budući da takve istrage treba provoditi u skladu s uvjetima i okolnostima utvrđenima propisima Europske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju; budući da ti propisi ne prenose na Ured prava pristupa zgradama koje nastanjuju države članice, posebno njihova stalna predstavništva;

(13) budući da je interna odluka propisana Međuinstitucionalnim sporazumom strogo ograničena na definiranje dužnosti suradnje s Uredom i davanje informacija istome, dužnosti Sigurnosnog ureda u ispomoći radnicima Ureda i uzajamne dužnosti Ureda da obavijesti osobe protiv kojih su izneseni iskazi kao rezultat jedne od njegovih istraga,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Obveza suradnje s Uredom

Glavni tajnik, službe te svi dužnosnici ili službenici Glavnog tajništva imaju obvezu pune suradnje sa zaposlenicima Ureda te pružanja pomoći potrebne za istragu. Imajući u vidu taj cilj, zaposlenicima Ureda daju se sve korisne informacije i pojašnjenja.

Ne dovodeći u pitanje relevantne odredbe Ugovora o osnivanju Europskih zajednica, a posebno Protokol o povlasticama i imunitetima, kao ni tekstove donesene radi njihove provedbe, članovi Vijeća i njegovih tijela u potpunosti surađuju s Uredom.

[1] SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

Članak 2.

Dužnost davanja informacija

Svi dužnosnici ili službenici Glavnog tajništva koji imaju saznanja o dokazima na temelju kojih se može pretpostaviti postojanje mogućih slučajeva prijevare, korupcije ili nekih drugih nezakonitih aktivnosti štetnih interesima Zajednica, ili ozbiljnih situacija koje se odnose na obavljanje profesionalnih dužnosti koje može predstavljati nepridržavanje obveza dužnosnika ili službenika Zajednica što može dovesti do stegovnih ili, u odgovarajućim slučajevima, do kaznenih postupaka, ili nepridržavanja obveza koje proizlaze iz zakonodavstva Zajednice o članovima Vijeća i njegovih tijela u kontekstu dužnosti koje obavljaju u tom svojstvu, ako je takvo nepridržavanje štetno interesima Zajednice, moraju odmah bez odgode obavijestiti svojeg voditelja službe ili glavnog direktora ili, ako se smatra korisnim, glavnog tajnika ili izravno Ured.

Glavni tajnik, glavni direktori i voditelji službi Glavnog tajništva bez odgode prenose Uredu sve dokaze s kojima su upoznati, a na temelju kojih se može pretpostaviti postojanje nepravilnosti iz prvog stavka.

Prema dužnosnicima ili službenicima Glavnog tajništva ne smije se ni na koji način postupati na nepravedan ili diskriminirajući način zbog davanja informacija iz prvog i drugog stavka.

Članovi Vijeća i stalni predstavnici koji dođu do saznanja o činjenicama iz prvog stavka obavještavaju predsjednika Vijeća ili, ako to smatraju korisnim, izravno Ured. Izaslanici država članica koji dođu do saznanja o činjenicama navedenim u stavku 1. izvješćuju stalnog predstavnika svoje države članice.

Članak 3.

Pomoć sigurnosnog ureda

Na zahtjev ravnatelja Ureda, sigurnosni ured Glavnog tajništva pomaže Uredu u praktičnoj provedbi istraga.

Članak 4.

Obavješćivanje zainteresiranih strana

Kada se pojavi mogućnost osobne uključenosti člana Vijeća ili nekog od njegovih tijela ili nekog dužnosnika ili službenika Glavnog tajništva, zainteresirana strana se o tome bez odlaganja obavješćuje, ako to ne ugrožava istragu. U svakom slučaju, zaključci koji se poimence odnose na jednu od tih osoba ne mogu se sastaviti po završetku istrage bez da je zainteresiranoj strani omogućeno da iznese svoja stajališta o svim činjenicama koje se na nju odnose.

U slučajevima koji zahtijevaju zadržavanje potpune tajnosti za potrebe istrage i koji zahtijevaju uporabu istražnih radnji koje potpadaju pod nadležnost nacionalnih sudskih tijela, ispunjavanje obveze pozivanja zainteresirane osobe da iznese svoje mišljenje može se odgoditi u dogovoru s predsjednikom Vijeća odnosno glavnim tajnikom.

Članak 5.

Obavijest o okončanju istrage bez poduzimanja daljnjih mjera

Ako se nakon interne istrage ne može dokazati utemeljenost optužbi protiv okrivljene osobe, interna istraga o njoj se zaključuje bez poduzimanja daljnjih mjera, odlukom ravnatelja Ureda koji o tome u pisanom obliku obavještava zainteresiranu stranu.

Članak 6.

Ukidanje imuniteta

Svaki zahtjev nacionalnog policijskog ili sudskog tijela u vezi s ukidanjem imuniteta od sudskih postupaka nekog od dužnosnika ili službenika Glavnog tajništva u mogućim slučajevima prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, prenosi se direktoru Ureda radi davanja mišljenja. Ako se zahtjev za ukidanje imuniteta odnosi na člana Vijeća ili jednog od njegovih tijela, o tome se obavještava Ured.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu 1. lipnja 1999.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. svibnja 1999.

Za Vijeće
Predsjednik
H. EICHEL